

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 9P/49/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1712204505
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Rajňák
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2015:1712204505.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok, v konaní pred sudcom JUDr. Petrom Rajňákom, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: Z. X., Z. XX.XX.XXXX, T. X., Z. XX.XX.XXXX, H. B. R. F., v konaní zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, pracovisko Senec, Krátka 1, 903 01 Senec, deti rodičov otec: J. X., Z. XX.XX.XXXX, B. T. L. XXX, F. a D.. H. X., Z. XX.XX.XXXX, B. T. L. XXX, F., zastúpená Mgr. Eva Braxatorisová, advokátka so sídlom Trenčianska 17, 821 09 Bratislava, o úpravu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu takto

rozhodol:

Otec je povinný prispievať na výživu maloletej Z. X., Z. XX.XX.XXXX od 13.01.2012 sumou 200 eur mesačne, vždy do 15.dňa toho ktorého mesiaca do rúk matky.

Zročné výživné za obdobie od 13.01.2012 do 25.07.2012 na maloletú Z. X., Z. XX.XX.XXXX v sume 1004,80 eur je otec povinný zaplatiť matke do 10 dní odo dňa vykonateľnosti tohto rozsudku na účet matky vedený v Č. Č. Ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX.

Otec je povinný prispievať na výživu maloletého T. X., Z. XX.XX.XXXX od 13.01.2012 sumou 200 eur mesačne, vždy do 15.dňa toho ktorého mesiaca do rúk matky.

Zročné výživné za obdobie od 13.01.2012 do 25.07.2012 na maloletého T. X., Z. XX.XX.XXXX v sume 1004,80 eur je otec povinný zaplatiť matke do 10 dní odo dňa vykonateľnosti tohto rozsudku na účet matky vedený v Č. Č. Ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozsudok bol vyhlásený, odôvodnený, bolo dané poučenie o opravnom prostriedku a náležitostiach odvolania.

odôvodnenie:

Matka sa návrhom doručeným na súd dňa 07.03.2012 domáhala úpravy práv a povinností rodičov k maloletým deťom Z. T. T. X. na čas do rozvodu manželstva. Žiadala, aby súd obidve deti zveril do jej osobnej starostlivosti a otca zaviazal prispievať na ich výživu sumou 300 eur na každé dieťa. Zároveň žiadala, aby súd upravil stretávanie sa otca s deťmi spôsobom, ktorý bol uvedený v petite návrhu.

Okresný súd Pezinok vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 9P/49/2012 zo dňa 13.03.2013 tak, že otca maloletých detí zaviazal zaplatiť zročné výživné za obdobie od 07.03.2012 do 25.07.2012 v sume 776,50 eur na každé dieťa. Zároveň zastavil konanie o zverenie maloletých detí a po úprave styku otca s maloletými deťmi. Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 11CoP/475/2013 zo dňa 22.05.2014 zrušil prvostupňový rozsudok vo výroku, ktorý sa týkal výživného na maloleté deti, teda vo výroku o zročnom výživnom a vo výroku, v ktorom bol vo zvyšku návrh matky zamietnutý a vo výroku o trovách konania. V tejto časti vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V priebehu konania právna zástupkyňa matky uviedla, že výživné na maloleté deti požadujú od 13.01.2012, teda odvtedy, keď matka podala návrh na nariadenie predbežného opatrenia. Uznesenie

o nariadení predbežného opatrenia bolo síce vydané v rozvodom konaní, týkalo sa však úpravy práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas do rozvodu. Výživné požadovala určiť do nadobudnutia právoplatnosti rozvodového rozsudku, teda do 27.05.2012. Požadovala výšku výživného v sume 200 eur na každé dieťa, teda takú sumu na akej sa rodičia dohodli v rozvodovom konaní. Uviedla, že z listinných dôkazov vyplýva, že otec maloletých mal v tom čase dostatočný príjem. Pokiaľ ide o splatnosť ročného výživného nesúhlasila s povolením splátok. Poukázala na skutočnosť, že otec v nedávanej dobe inkasoval väčšiu sumu peňazí z dôvodu vyporiadania BSM. Prekážkou nie je ani vtedajšia nezamestnanosť otca, otec bol nezamestnaný aj v čase, keď sa v rozvodom konaní na výške výživného dohodol. Pokiaľ ide o náklady na maloleté deti, ktoré boli zisťované v priebehu konania uviedla, že išlo o odhad nie o exaktný výpočet. Poukázala na to, že maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky už uznesením Okresného súdu Pezinok č.k. 11P/308/2011 zo dňa 15.02.2012. Ich otec teda ani nemohol realizovať 80%-nú starostlivosť o deti tak ako to uvádzal v priebehu konania. Skutočnosť, že sa o deti starala matka potvrdzujú aj vyjadrenia školy a škôlky. V rozhodnom období otec zaplatil na obidve deti len sumu 300 eur, neplnil si vyživovaciu povinnosť určenú súdom v predbežnom opatrení. Pokiaľ ide o svedecké výpovede predložené otcom poukázala na to, že sú účelové a nevierohodné, svedkovia sú buď rodinní príslušníci otca, alebo blízky priatelia. Právna zástupkyňa poukázala na to, že na otca bolo podané trestné oznámenie vo veci zanedbania povinnej výživy, matka sa pri doložení oboznámila s kópiami dokladov, podľa ktorých malo byť výživné zaplatiť v hotovosti na základe pokladničných dokladov. Pravosť dokladov bola namietaná. V trestnom konaní bol ustanovený znalec z odboru písma znalectva. Podľa právnej zástupkyne otec vo viacerých konaniach predložil sfaľšované doklady. Otec sa grafike profesionálne venuje, doklady pre neho nie je problém vyhotoviť. Záverom k veci uviedla, že matka uniesla dôkazné bremeno o jej starostlivosti a hradení všetkých nákladov. Pokiaľ ide o vznesenú námietku otca o tom, že výživné uhradil, poukázala na to, že takéto tvrdenie predniesol pred súdom prvýkrát, napriek tomu, že konanie sa vedie od roku 2012. Na pojednávaní otec súčasne uviedol, že výživné uhradil v rozhodnom období teda v čase od januára do júla 2012 riadne, pričom z dôkazov, ktoré mal v trestnom konaní produkovať vyplýva, že tak urobil dodatočne. Otec bol riadne právne zastúpený v tomto konaní a pokiaľ by došlo k úhrade výživného je zrejmé, že by túto obranu použil okamžite v odvolacom konaní. Nie len že tak neurobil, ale medzi jeho vyjadreniami a dôkazmi existuje evidentný rozpor v konaní pred prvostupňovým súdom. Ešte pred vrátením spisu z Krajského súdu naopak produkoval dôkazy o plnení svojej vyživovacej povinnosti prostredníctvom dokladov, ktoré boli vyhodnotené ako nepravdivé a na vec sa nevzťahujúce.

Matka v priebehu konania uviedla, že v období, za ktoré požaduje výživné žila s deťmi u jej matky, museli odísť z domu. Deti sa s otcom v tomto období nestretávali. Vtedy bola veľmi vyhrotená situácia, išlo aj o fyzické napadnutie. Otec v prospech detí neposkytoval žiadne plnenia. Otec jej uhradil iba sumu 300 eur tak ako uviedla jej právna zástupkyňa. Žiadala, aby jej bolo ročné výživné zaplatené v prípade úspechu v konaní na jej účet vedený V. Č..

Otec v priebehu konania uviedol, že podľa jeho vedomostí a jeho tvrdenia deti bývali od začiatku rozvodového konania väčšinu času v dome. Toto vie dokázať svedeckými výpoveďami susedov a jeho rodičov. On sa o deti staral vo všetkých stránkach, teda aj z finančného hľadiska, platil hypotéku, výlety a školu. Uviedol, že do rúk matky neprispieval žiadnymi finančnými prostriedkami pretože nebol dôvod, matka odišla z domu a on nevie ani kde bola. Deti si zobrala on ich na druhý alebo na tretí deň vyzdvihol v škole. Matka mala z domu odísť na začiatku roku 2012. O deti sa staral do leta roku 2012, keď nadobudol rozvod právoplatnosť. O deti sa starala matka s ním na základe dohody. Deti boli u neho asi 80% času. V priebehu konania ďalej uviedol, že za uvedené obdobie, teda za obdobie 13.01.2012 teda až do 25.07.2012 zaplatil výživné v plnej výške, teda tak ako bolo určené predbežným opatrením. Tvrdil, že zaplatil výživné v tom čase keď bolo treba. Všetky dôkazy súd na polícii v Senci ako už dvakrát uviedol. Jedná sa o daňové doklady o príjme peňazí zo strany matky. Pokiaľ ide o hypotéku platil ju podľa dohody, teda tri mesiace on a tri mesiace matka maloletých. Hypotéka nespadá pod majetok detí. Boli dohodnutí, že drobné náklady na deti bude platiť matka, do toho sú zahrnuté aj náklady na školu, ktoré súd oboznámil.

Kolízna opatrovníčka záverom k veci uviedla, že žiada, aby súd priznal ročné výživné od podania návrhu na nariadenie predbežného opatrenia do 25.07.2012 vo výške 200 eur.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, uznesením Okresného súdu Pezinok č.k. 11P/308/2011 zo dňa, potvrdením o výške príjmu matky, rozsudkom Okresného súdu Pezinok č.k. 11P/308/2011 zo dňa 04.07.2012, účtovnými dokladmi spoločnosti D. s.r.o. za roky 2010 až 2013, výpismi z účtu matky, potvrdením základnej školy X. XX, B. zo dňa 20.03.2015, vyjadrením materskej školy E. XX, B. zo dňa 23.03.2015, dokladmi nachádzajúcich sa v spise Okresného súdu Pezinok č.k. XXP/XXX/XXXX (H. J. H. X. Č..A.. XXP/XXX/XXXX, Ú. L. Q. D. Q..J..H.. za roky 2012 a 2013, zápisnicou

zo dňa 29.07.2014), svedeckými výpoveďami P. F., F. B. Q. T. F. I., ďalšími v spise doloženými dokladmi a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Z uznesenia Okresného súdu Pezinok č.k. 11P/308/2011 zo dňa 15.02.2012 mal súd preukázané, že maloleté deti T. a Z. X. boli týmto uznesením zverené do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na ich výživu sumou XXX eur mesačne na Z. a 100 eur mesačne na T.. Z uvedeného uznesenia mal súd preukázané, že matka sa nariadenia predbežného opatrenia domáhala návrhu podaným na súd dňa 13.01.2012.

Z rozsudku Okresného súdu Pezinok č.k. 11P/308/2011 zo dňa 04.07.2012 mal súd preukázané, že týmto rozsudkom bolo manželstvo účastníkov konania rozvedené. Rodičia uzavreli ohľadne maloletých detí rodičovskú dohodu podľa ktorej je otec zaviazaný prispievať na výživu maloletých detí sumou 200 eur mesačne. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 25.07.2012.

Z výpovede matky mal súd preukázané, že matka bola v rozhodnom období (teda v období za ktoré súd určil zročné výživné) zamestnaná v spoločnosti M. X T..Q.. s priemerným čistým mesačným príjmom v sume 1276,24 eur. Túto skutočnosť mal súd preukázané aj z potvrdenia o príjme spoločnosti M. X a.s. zo dňa 10.09.2012.

Z výpovede otca mal súd preukázané, že otec maloletých bol od januára 2012 nezamestnaný, poberal podporu v nezamestnanosti v sume 320 eur.

Z elektronického výpisu z obchodného registra mal súd preukázané, že otec maloletých bol a až do súčasnosti je jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti D. s.r.o., konateľom a jediným spoločníkom tejto spoločnosti bol aj v rozhodnom období.

Z účtovných dokladov spoločnosti D. Q..J..H.. mal súd preukázané, že spoločnosť mala za rok 2010 výnosy v sume 43 922,53 eur a náklady v sume 58 106,73 eur. V uvedenom roku dlžila táto spoločnosť spoločníkom (teda otcovi maloletých) 15 707,31 eur.

Z účtovných dokladov spoločnosti D. Q..J..H.. mal súd preukázané, že spoločnosť mala za rok 2011 výnosy v sume 36 554,59 eur a náklady v sume 43 848 eur. V uvedenom roku dlžila táto spoločnosť spoločníkom (teda otcovi maloletých) 172 312 eur.

Z účtovných dokladov spoločnosti D. Q..J..H.. mal súd preukázané, že spoločnosť mala za rok 2012 výnosy v sume 23 253,05 eur a náklady v sume 23 931,31 eur. V uvedenom roku dlžila táto spoločnosť spoločníkom (teda otcovi maloletých) 178 420 eur.

Z účtovných dokladov spoločnosti D. Q..J..H.. mal súd preukázané, že spoločnosť mala za rok 2013 výnosy v sume 20 583,84 eur a náklady v sume 19 361,36 eur. V uvedenom roku dlžila táto spoločnosť spoločníkom (teda otcovi maloletých) 179 620 eur.

Z výpovede účastníkov konania a dokladov nachádzajúcich sa v spise Okresného súdu Pezinok č.k. 28P/320/2012 mal súd preukázané, že otec maloletých a matka maloletých dostali po vyporiadaní BSM v roku 2014 sumu 91 000 eur.

Z výpisu účtu matky, ktorý je vedený v K. B. T..Q.. mal súd preukázané, že matka maloletých v rozhodnom období, teda v období, kedy je určené zročné výživné platila hypotéku a náklady súvisiace s návštevou školy v materskej škole, respektíve základnej škole. Zároveň platila energie za dom v ktorom bývali.

Z potvrdenia Základnej školy X. XX, B. I. dňa 20.03.2015 mal súd preukázané, že matka v škole predložila „potvrdenie súdu“ o zverení dcéry do jej osobnej starostlivosti so žiadosťou, aby deti nevydali inej osobe. Matka zároveň škole doručila kópiu rozsudku o rozvodovom konaní.

Z vyjadrenia Materskej školy E. XX, B. I. dňa 23.03.2015 mal súd preukázané, že matka v škole predložila uznesenie zo súdu o zverení maloletých detí do jej osobnej starostlivosti so žiadosťou, aby dieťa nevydali inej osobe, škola túto žiadosť akceptovala.

Q. F. I., Z. XX.XX.XXXX vypovedal, že otec maloletých je jeho švagor. Uviedol, že v prvom polroku roku 2012 sa stretával skôr s otcom maloletých a s deťmi. Bolo to buď u nich doma v T. L. alebo u nich. Stretnutia boli niekedy raz za týždeň, niekedy dvakrát do mesiaca. Matka maloletých sa na týchto stretnutia nezúčastňovala. Keď bol u otca doma tak tam boli aj deti.

Svedkyňa P. F. vo svojej písomnej svedeckej výpovedi zo dňa 05.05.2012 (pravdepodobne 05.05.2015) uviedla, že sa s rodičmi maloletých detí zoznámila keď sa nasťahovali do obce. Pôsobila ako učiteľka v materskej škole. Otec pôsobil s ňou v kultúrno-športovej komisii obce. S deťmi chodil často na obecné a kultúrne akcie. Podľa svedkyne jej mal otec v januári 2012 povedať, že matka maloletých odišla bývať preč, pravdepodobne príde k rozvodu. V tomto období sa mal o deti starať sám, svedkyňa sa mu ponúkla, že mu deti postráži. Počas uvedeného polroka bola u nich v dome kde už býval iba otec s deťmi niekoľkokrát približne dva-trikrát do mesiaca. Podľa nej v tomto období otec zapatroval celú rodinu, chodil dokončovať stavbu a musel sám splácať hypotéku. Bolo to do júla 2012 kedy sa musel zo spoločného domu vysťahovať proti svojej vôli. Podľa svedkyne mali deti bývať od januára 2012 do júla 2012 s otcom.

Svedok F.. B. Q. vo svojej písomne svedeckej výpovedi zo dňa 26.04.2014 uviedol, že je švagrom otca maloletých. Pozná situáciu v rodine otca od roku 1995, stretávajú sa asi raz do mesiaca. Ďalej uviedol, že matka maloletých mala začiatkom roku 2012 opustiť bývanie v T. a odsťahovať sa. Po jej odsťahovaní sa musel otec maloletých v lete vysťahovať a dom opustiť. Počas obdobia keď sa mala matka odsťahovať býval otec s deťmi v dome sám, vždy keď prišli na návštevu deti boli s otcom v dome.

Podľa § 24 ods. 2 Zákona o rodine, ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

Podľa § 36 odsek 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenie § 24, 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 62 odsek 1, 2 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 odsek 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 odsek 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upravi rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 75 odsek 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa

Podľa § 153 ods. 2 O.s.p. môže súd prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac než čoho sa domáhajú iba vtedy ak sa konanie mohlo začať aj bez návrhu alebo ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkmi.

Podľa § 162 ods. 1 O.s.p. pri rozsudkom predbežne vykonateľných plyní lehota na plnenie od ich doručenia.

Podľa § 162 ods. 2 O.s.p. predbežne vykonateľné sú rozsudky odsudzujúce na plnenie výživného alebo pracovnej odmeny za posledné tri mesiace pred vyhlásením rozsudku.

Po rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave, ktorým bol pôvodný rozsudok Okresného súdu Pezinok o úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom X. na čas do rozvodu manželstva zrušený v časti určenia výživného, zročného výživného a trov konania bolo potrebné rozhodnúť na novo len o týchto častiach úpravy práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas do rozvodu.

Prvom rade bolo potrebné ustáliť obdobie odkedy je potrebné priznať matke nárok na výživné. Je nepochybné, že matka maloletých sa výživného voči maloletým deťom po prvýkrát domáhala návrhom

na nariadenie predbežného opatrenia, ktorý bol na Okresný súd Pezinok doručený dňa 13.01.2012. súd je toho názoru, že výživné na maloleté deti X. je potrebné priznať od tohto dátumu.

Rozsudok, ktorým bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené nadobudlo právoplatnosť dňa 25.07.2012, zročné výživné (teda výživné do rozvodu) bolo treba priznať do 25.07.2012.

Pri určovaní vyživovacej povinnosti otca súd v prvom rade skúmal, či za uvedené obdobie matke výživné patrí. Tvrdenie otca, že sa v uvedenom období staral o deti on súd nepovažuje za pravdivé. Uznesením Okresného súdu Pezinok č.k. 11P/308/2011 zo dňa 15.02.2012 bolo rozhodnuté, že maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky. Otec teda nemal žiaden právny základ, na základe ktorého by sa mohol v období január 2012 až júl 2012 o maloleté deti starať. Práve naopak obidve deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky.

Skutočnosť, že sa o deti starala matka mal súd preukázanú z potvrdení materskej školy a základnej školy, podľa ktorých matka obidve školy upozornila, že deti boli zverené do jej osobnej starostlivosti a školy toto rozhodnutie zobrali na vedomie a rešpektovali. Z výpisu účtu matky mal súd ďalej preukázané, že v uvedenom období platila matka náklady na maloleté deti súvisiace so školskou dochádzkou a čiastočné náklady na bývanie.

Ani jeden zo svedkov nevypovedal tak, že by boli deti u otca každý deň. Svedkovia vypovedali, že deti u otca videli počas návštev, ktoré sa uskutočnili väčšinou cez víkendy - z ich výpovedí rozhodne nemožno vyvodzovať, že by otec deťom poskytoval každodennú starostlivosť.

Otec maloletých detí navyše v konaní najprv uviedol, že matke nezaplatil žiadne finančné prostriedky za rozhodné obdobie, preto že sa o deti staral, na poslednom pojednávaní paradoxne tvrdil, že celé výživné je uhradené a že o tom poskytol dôkazy na polícii. Súd nemal hodnoverným spôsobom preukázané, že by otec maloletých detí matke zaplatil za rozhodné obdobie výživné tak ako bolo nariadené právoplatným predbežným opatrením. Preukázané bolo len uhradenie sumy 300 eur tak ako uviedla matka maloletých. Skutočnosť, že by mal otec uhradiť matke za rozhodné obdobie výživné neuviedol v žiadnom zo svojich písomných vyjadrení a nebolo uvedené ani v odvolaní v uvedenej veci. Tvrdenie otca o tom, že matke výživné uhradil súd preto považuje za nepravdivé.

Pri určení výšky vyživovacej povinnosti za rozhodné obdobie súd zobral do úvahy najprv náklady na maloleté deti, ktoré matka v priebehu konania uviedla. Vzhľadom na čas, ktorý uplynul od rozhodného obdobia do rozhodovania súdu o výživnom súd zobral do úvahy náklady na maloleté deti, ktoré matka uviedla v jej písomnom vyjadrení (č.l. 36, respektíve na pojednávaní dňa 21.11.2012). Podľa názoru súdu boli v roku 2012 náklady na maloleté deti v sume cca 400 eur mesačne na každé dieťa (po zrátaní nákladov na stravu vo výške 150 eur mesačne, stravu v škole 22 eur mesačne, cestovné vo výške 20 eur mesačne, školské potreby a ZRPŠ v sume cca 32 eur mesačne, ošatenie a obuv 50 eur mesačne, drogéria 10 eur mesačne, internet 10 eur mesačne, pomerná časť nákladov na bývanie cca 100 eur mesačne na každé dieťa) vzhľadom na vek maloletých detí súd považuje náklady uvádzané v roku 2012 matkou za primerané.

Je pravdou, že otec maloletých bol v roku 2012 nezamestnaný, bol však jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti D. ktorá mala dostatočné hospodárske výsledky na to, aby si otec mohol riadne plniť svoju vyživovaciu povinnosť.

Otec sa navyše s matkou maloletých v rozvode konaní v júli 2012 dohodol na výživnom v sume 200 eur mesačne na každé dieťa - veľmi pravdepodobne teda riadne zväžil svoje majetkové možnosti a schopnosti.

Zročné výživné za obdobie 13.01.2012 až 25.07.2012 v sume 1004,8 eur na každé dieťa súd vyčíslil tak, že za obdobie január 2012 otca zaviazal zaplatiť výživné za 18 kalendárnych dní, za júl 2012 otca zaviazal zaplatiť výživné za 6 kalendárnych dní, za mesiace február až jún 2012 súd započítal sumu 200 eur na každý mesiac takto určeného výživného, od výživného ktoré by mal otec zaplatiť súd odpočítal na každé dieťa sumu 150 eur, teda sumu ktorú otec preukázateľne uhradil. Vzhľadom na momentálne pomery otca (otec dostal v lete 2014 po vyporiadaní BSM sumu cca 91 000 eur), súd zaviazal otca zaplatiť sumu zročného výživného naraz, do 10 dní od vykonateľnosti tohto rozsudku s prihladnutím na

§162 ods. 1, 2 O.s.p.. A vzhľadom na skutočnosť, že matka maloletých tvrdí, že otec falšuje doklady o platení výživného súd zaviazal otca, aby zročné výživné na obidve deti zaplatil na účet matky, ktorý je uvedený vo výrokovej časti rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písmeno a) Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo začať i bez návrhu (§ 81 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku s poukazom na § 176 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Pezinok, písomne, štvormo.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 O.s.p.).

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p., pokiaľ zákon neustanovuje pre podanie určitého druhu ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p., odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsudok zaväzujúci na plnenie výživného je predbežne vykonateľný a lehota na plnenie plyní odo dňa jeho doručenia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.